

[Borgbjerg.]

kun bliver $4\frac{3}{4}$ Million. Og dernæst erklærer han, at han straks kan give Afkald paa, ja, egentlig gerne ser, at Rigsdagen ikke fremmede Chokoladeskatten. Saa bliver der 2 Millioner tilbage, altsaa i Nettogevinst for Statskassen. Det er dog lige imod, hvad Ministeren erklærede, nemlig at man ikke maatte forøge den samlede Skattebyrde, for den forøges i alt Fald efter de to Lovforslag med $4\frac{3}{4}$ Million, og efter at Ministeren faktisk har taget det ene tilbage med 2 Millioner; det kan man ikke komme bort fra. Saa kommer der en Henstilling fra Ministeren om, at han kan gaa videre med Skattelettelse, men maa først vide, hvad Rigsdagen mener om, hvordan de Penge skal tilvejebringes. Det er derom, jeg har sagt — jeg synes med Rette, det siger jeg til det ærede Medlem Hr. Clausager, som nu sagde, at det var dog hensynsfuldt af en Regering at føle sig for overfor Rigsdagen, og det maatte være Rigsdagens Sag og Gerning at stille Ændringsforslag —, det er derom, jeg har sagt, at det er dog en højt besynderlig Maade at lovgive paa. En Regering maa dog fremsætte sine Forslag nøje overvejet, og der maa være Overensstemmelse mellem Forslag og Fremsættelsestale. Det er der ikke her (Afbyrdelse)... nej, der er ikke. Naar Ministeren i Fremsættelsestalen siger, at han ikke vil forøge den samlede Skattebyrde, men gennem Lovforslagene — selv om man ser bort fra Chokoladeskatteforhøjelsen — forøger den samlede Byrde med 2 Mill. Kr., saa er der ikke Overensstemmelse, og saa siger jeg: En Henstilling fra den ansvarlige Regering til Rigsdagen om at finde paa noget regner jeg ikke for en sømmelig Maade at lovgive paa. Nej, Regeringen fremsætter sine Forslag efter nøje Overvejelse, derpaa siger Rigsdagen sin Mening; det er den rigtige Maade. Vi sidder ikke her for at modtage Henstillinger fra Regeringen, om vi muligvis kunde lave et eller andet. Og alt dette gør man — og det er det særlig graverende — paa en saadan Maade, at man volder Uro og Forstyrrelse i Erhvervslivet, tilfældigt, vilkaarligt, hensynsløst, forvirret, for det er det jo at fremsætte et Lovforslag om at forhøje Chokolade- og Sukkervarebeskatningen og saa i samme Aandedræt at sige, at man ikke vilde beklage, at Rigsdagen forkastede det. Ja, men hvad skal det hele saa til for? Hvorfor foraarsage denne Forstyrrelse og Uro i dette Erhverv? Hvorfor gennemføre en Rationering, der altsaa er fuldkommen overflødig? Det er dette,

jeg med fuld Ret, forekommer det mig, bebrejder den højtærede Regering.

Den højtærede Finansminister sagde videre, at han ikke havde kaldt Cigaret-skatten for samfundsgavnlig. Jo, i den Forbindelse, hvori Cigaretskatten her foreligger, gjorde han det, det findes Sp. 764: „hvad Cigaretafgiften angaar“, siger den højtærede Finansminister, „vil jeg anse det for samfundsgavnligt at forhøje denne Afgift mod til Gengæld at nedsætte . . . Stempel- og Tinglysningsafgifterne og Retsgebyrerne.“

Det var netop i den Forbindelse, jeg havde talt om Cigaretskatten, at den højtærede Minister erklærede den for samfundsgavnlig. Det er det, jeg har bestridt den er. Sammen med den forhøjede Cigaretbeskatning følger bl. a. ogsaa en Forhøjelse af Skatten paa Shag-tobak og paa Cigarillos, og det er ikke tilfældigt. Der er en Aarsagssammenhæng mellem disse tre Skatteforhøjelser, nemlig den, at man frygter for, at en for stærk Forhøjelse af Cigaretbeskatningen skal føre et vist Forbrug over paa Shag og Cigarillos. Nu har jeg udviklet i Eftermiddags, og jeg tror, jeg har Ret deri, at derved søger man maaske ogsaa at afbøde noget af den Uvillie, som ellers vilde komme meget stærkt frem fra Cigaretfabrikanterne. Hele denne Skatteforhøjelse er efter min Mening saa langt fra samfundsgavnlig, at den tværtimod vil medføre større Arbejdsløshed. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard talte om 350 Cigaretarbejdere; efter hvad der er meddelt mig, er Tallet noget større, ca. 500, men derom skal vi ikke strides. Cigarillosarbejdernes Antal er ca. 1 500, Shagarbejdernes ca. 300, det bliver i hvert Fald et Par Tusinde, vistnok noget over, som rammes ved denne Skatteforhøjelse. Ikke saa faa af vore Cigararbejdere er gaaet over fra at forarbejde Cigarer til at forarbejde Cigarillos paa Grund af Tidernes Ugunst, paa Grund af den meget høje Tobakstold, paa Grund af de høje Cigarpriser. Det er slet ikke nogen nem Overgang for en Cigararbejder; en ældre Cigararbejder er næsten ikke i Stand til det, for det er en helt anden Art Arbejde. Det egentlige Cigararbejde foretages inde i Haanden, men Arbejdet med Cigarillos foretages med Fingerspidserne, det er to helt forskellige Arbejder. Cigarillosarbejdet er heller ikke nær saa lønnende som Cigararbejdet. Alligevel har mange Hundrede Cigararbejdere foretaget Skridtet over til det langt mindre lønnede Cigarillosarbejde for overhovedet at faa Beskæftigelse. Nu søger man at bremse ogsaa dette Arbejde og